

Tomasz Sitkowski

RADIESTEZJA DLA DOCIEKLIWYCH

Nowatorskie
zastosowanie
radiestezji
w praktyce

STUDIO
ASTROPSYCHOLOGII
jeszcze lepsze jutro

**RADIESTEZJA
DLA
DOCIEKLIWYCH**

Tomasz Sitkowski

RADIESTEZJA DLA DOCIEKLIWYCH

Nowatorskie
zastosowanie
radiestezji
w praktyce

STUDIO
ASTROPSYCHOLOGII
Jeszcze lepsze jutro

REDAKCJA: Monika Muszyńska
SKŁAD: Krzysztof Remiszewski
PROJEKT OKŁADKI: Krzysztof Remiszewski

Wydanie I
Białystok 2021
ISBN 978-83-8171-619-2

Copyright © 2021 by Tomasz Sitkowski

© Copyright for the Polish edition by Studio Astropsychologii, Białystok 2020
All rights reserved, including the right of reproduction in whole or in part in any form.

Wszelkie prawa zastrzeżone. Bez uprzedniej pisemnej zgody wydawcy żadna część tej książki nie może być powielana w jakimkolwiek procesie mechanicznym, fotograficznym lub elektronicznym ani w formie nagrania fonograficznego. Nie może też być przechowywana w systemie wyszukiwania, przesyłana lub w inny sposób kopiowana do użytku publicznego lub prywatnego – w inny sposób niż „dozwolony użytek” obejmujący krótkie cytaty zawarte w artykułach i recenzjach.

Książka ta zawiera informacje dotyczące zdrowia. Wydawca dołożył wszelkich starań, aby były one pełne, rzetelne i zgodne z aktualnym stanem wiedzy w momencie publikacji. Tym niemniej nie powinny one zastępować porady lekarza lub dietetyka, ani też być traktowane jako konsultacja medyczna lub inna. Jeśli podejrzewasz u siebie problemy zdrowotne lub wiesz o nich, powinieneś koniecznie skonsultować się z lekarzem, zanim samodzielnie rozpoczniesz jakiegokolwiek program poprawy zdrowia. Wydawca ani Autor nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jakiegokolwiek negatywne skutki dla zdrowia, mogące wystąpić w wyniku stosowania zaprezentowanych w książce metod.

Bądź na bieżąco i śledź nasze wydawnictwo na Facebooku.
www.facebook.com/Wydawnictwo.Studio.Astropsychologii

STUDIO
ASTROPSYCHOLOGII
jeszcze lepsze jutro

15-762 Białystok
ul. Antoniuk Fabr. 55/24
85 662 92 67 – redakcja
85 654 78 06 – sekretariat

85 653 13 03 – dział handlowy – hurt
85 654 78 35 – www.talizman.pl – detal
strona wydawnictwa: www.studioastro.pl

Więcej informacji znajdziesz na portalu www.psychotronika.pl

PRINTED IN POLAND

Spis treści

OD AUTORA	9
Część I	
KLASYCZNE UJĘCIE RADIESTEZJI	11
Czym jest radiestezja?	13
Historia radiestezji	13
Definicja radiestezji	17
Praktyczne zastosowanie i podział radiestezji	21
Dwie różne metody w radiestezji	22
Metoda fizyczna	23
Zasady posługiwania się wahadłem w metodzie fizycznej	24
Zasady posługiwania się różdżką w metodzie fizycznej ..	26
Radiestezja mentalna	30
Podsumowanie	33
Podstawowe prawa radiestezji	35
Prawo sympatii	36
Prawo remanencji	39
Prawo biskupa	40
Rodzaje promieniowania i ich źródła	42
Promień mentalny	42
Promień podstawowy	42
Promień świadka	43
Promień świetlny	43

Kolumny pionowe	43
Promieniowania towarzyszące	44
Promieniowanie towarzyszące zjawiskom radioaktywności	44
Statyczne, lewoskrętne i prawoskrętne pola wirowe	44
Promieniowanie podziemnych cieków wodnych	45
Promieniowanie anomalii geologicznych	49
Promieniowanie sieciowe	51
Promieniowanie Ziemi	54
Kolory radiestezyjne	55
Promieniowanie kształtów	57
Sprzęt radiestezyjny	58
Wahadła proste	59
Wahadła egipskie	60
Wahadła Uniwersalne (UW)	61
Wahadła z wkładkami leczniczymi	64
Różdżki	66
Miernictwo w radiestezji	67
Radiestezja terapeutyczna	73
Teleradiestezja	77

Część II

RADIESTEZJA DLA DOCIEKLIWYCH	81
Od Autora	83
Różne wyobrażenia radiestetów o promieniowaniu	84
Promieniowanie radiestezyjne i jego związek z fizyką	88
Radiestezja fizyczna	92
Radiestezja mentalna	102
Bodźce radiestezyjne	111
Bodziec promieniowania radiestezyjnego	112

Bodziec anomalii ziemskiego pola magnetycznego, według Rocarda	114
Bodziec anomalii ziemskiego pola magnetycznego, według nowej hipotezy	119
Informacja o wynikach badań naukowych, dotyczących własności pola magnetycznego	119
Hipoteza na temat przyczyny i sposobu powstawania ruchu wahadła	125
Obserwacje zjawisk nad pasmem zadrażeń	129
Co i w jaki sposób wykrywa radiesteta? Krytyka pojęcia „promieniowania towarzyszącego”	137
Zmiany wyobrażeń o radiestezji na przestrzeni lat	141
„Złe” i „dobre” promieniowania. Krytyka skali pomiarowej BSM	145
Metodyka oznaczania „złych” oddziaływań	145
Metodyka oznaczania „dobrych promieniowań”	148
Pomiar „mocy promieniowania”, czyli stopnia oddziaływania otoczenia na organizm człowieka	162
Ochrona przed szkodliwym oddziaływaniem radiestezyjnym	168
Smog elektromagnetyczny	179

Część III

RADIESTEZJA A NAUKA	193
--------------------------------------	------------

Część IV

MOJE ROZUMIENIE

DZIEDZINY RADIESTEZJI	205
Moje wyobrażenia na temat radiestezji	209
Ogólne informacje	209

Dwa rodzaje radiestezji	211
Inne rodzaje radiestezji	213
Złudzenia w radiestezji	213
Ocena dobrego promieniowania	214
Wyznaczanie dobrego miejsca	215
Pojęcie energii w radiestezji	216
Promieniowanie towarzyszące	218
Promieniowanie towarzyszące radioaktywności	218
Pozostałe uwagi	222
Diagnostyka medyczna w radiestezji	222
Ograniczenia badawcze w radiestezji	224
Ekranowanie oddziaływań radiestezyjnych	225
Podsumowanie moich poglądów i wyobrażeń o radiestezji	226
ZAKOŃCZENIE	233
SPIS LITERATURY	237

Część V

ZAŁĄCZNIKI.

MOJĘ PRACE BADAWCZE	241
Praca nr 1. Porównawcze badania identyfikacji niewidzialnych oddziaływań otoczenia, wykonane za pomocą metody radiestezyjnej oraz metod instrumentalnych	243
Praca nr 2. Sprawozdanie z badań urządzenia ИГА-1М	281
Praca nr 3. Badanie odruchu wahadlarskiego. Weryfikacja doświadczeń Yvesa Rocarda	291

OD AUTORA

Szanowny Czytelniku,

oddaję w Twoje ręce kolejną, czwartą już książkę o dziedzinie radiestezji. Jak zwykle staram się popularyzować i przybliżyć zagadnienia związane z tą dziedziną, ale w sposób skłaniający do dyskusji, z uwzględnieniem krytycznych uwag.

Na rynku książek o radiestezji brakuje takich właśnie pozycji, które starają się zaprezentować tę dziedzinę w polemiczny oraz odmienny, niż dotychczas sposób. Mam nadzieję, że moja książka choć w części wypełni tę lukę.

Uważam, że zawarte w książce polemiczne ujęcie tematu powinno wzbudzić zainteresowanie każdego dociekliwego radiestety. Chodzi bowiem o to, aby nie wierzyć ślepo w zasady, ustalone jeszcze przez ojców radiestezji i ich kontynuatorów. Dobrze byłoby mieć też szersze, osobiste rozeznanie w odmiennych poglądach na tę dziedzinę, nawet w przypadku, kiedy wydają się one pozornie niezgodne z powszechnie przyjętymi zasadami. Tylko w ten sposób możemy zostać dobrymi radiestetami, różdżkarzami, wahadlarzami – jeśli będziemy

mieć trochę szerszą wiedzę na temat różnych, dyskusyjnych aspektów dziedziny radiestezji.

Książka przeznaczona jest zarówno dla zaawansowanych, jak i początkujących, ale przede wszystkim dociekliwych radiestetów. Dobrze by było, aby książka trafiła również do osób, które do tej pory nie były związane z radiestezją, a które chciałyby się z nią zapoznać.

Zachęcam do lektury.

Część I

KLASYCZNE UJĘCIE RADIESTEZJI

Czym jest radiestezja

Radiestezja jest tajemniczą dziedziną, mającą na celu badanie oddziaływania na organizm człowieka naturalnie występujących, specyficznych bodźców z otoczenia, nierozpoznanych dotychczas przez naukę. Zjawisko to polega na tym, że oddziałujące na nas bodźce odbierane są w sposób pozazmysłowy, co znacznie utrudnia poznanie ich prawdziwej natury. W radiestezji uważa się, że owe specyficzne bodźce są rodzajem specjalnego promieniowania. Zmieniennym dla radiestezji jest metoda wykrywania tego promieniowania za pomocą różdżki i wahadła. Odbierane przez nas promieniowanie powoduje specjalne pobudzenie (podrażnienie) organizmu, które prowadzi do powstania ruchu różdżki i wahadła, trzymanyh w rękach radiestety. Metodyka posługiwania się różdżką i wahadłem jest cechą charakterystyczną dla dziedziny radiestezji.

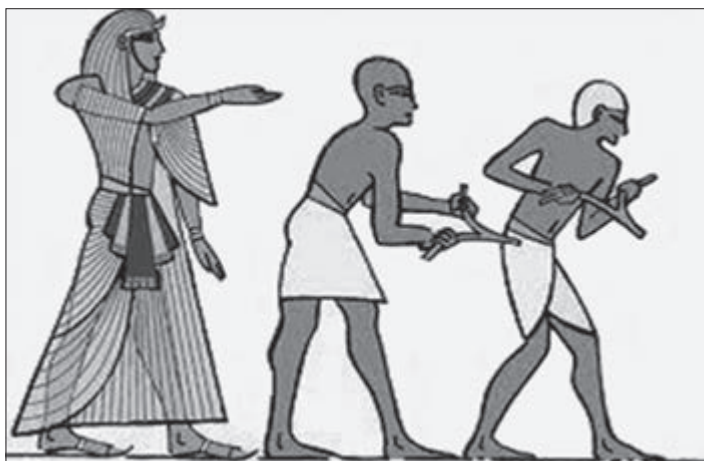
Historia radiestezji

Wielu autorów publikacji uważa, że historia radiestezji datuje się na tysiące lat wstecz. Przekonanie to wiąże się jednoznacznie z używaniem przez ludzi różdżek oraz wahadeł. Co prawda nie mamy specjalnych, pisanych dowodów na tę najstarszą historię, ale mamy dowody w postaci archeologicznych znalezisk sprzętu radiestezyjnego oraz ryciny prezentujące używanie wahadeł i różdżek w przeszłości. Uważa się, że ludzie używali różdżki prawdopodobnie już w okresie jaskiniowym, a na pewno w czasach starożytnych, w Egipcie i Chinach. W późniejszym okresie, mamy już szersze relacje z posługiwania się różdżką – w średniowiecznej Europie stosowano tę

metodę przy wytyczaniu żył wodnych, wyznaczaniu punktów poboru wody, poszukiwaniu złóż minerałów.

Rys. 1. Malowidło różdżkarza z jaskini w Algierii, datowane na 9-10 tysięcy lat p.n.e.

Rys. 2. Wyobrażenie różdżkarzy w starożytnym Egipcie

Samo pojęcie radiestezja zostało jednak sformułowane dopiero na początku lat trzydziestych XX wieku. Za jego twórcę uważa się opata Alexisa Bouly – francuskiego różdżkarza i duchownego.

Rys. 3. Rycina chińskiego różdżkarza

Podsumowując, można stwierdzić, że umiejętność posługiwania się różdżką i wahadłem znana jest ludzkości od bardzo dawna, jednak zdefiniowanie jej w postaci pojęcia radiestezja nastąpiło stosunkowo niedawno, na początku dwudziestego wieku. Od tego momentu zaczęto poszukiwać dowodów na istnienie promieniowania radiestezyjnego. Dopiero ten fakt należy bezsprzecznie uznać za początek dziedziny radiestezji.

Rys. 4 i 5. Rysunki europejskich różdżkarzy

Rys. 6. Opat Alexis Bouly, 1865–1958

Definicja radiestezji

Pomimo posługiwania się różdżką i wahadłem przez tak długi okres poprzedzający powstanie definicji radiestezji, dziedzina ta pozostała nadal dość tajemnicza. Zdefiniowanie jej wymykało się z powodu braku wiedzy na temat natury bodźców oddziałujących na organizm człowieka. Nie za bardzo wiadomo, dlaczego takie zjawisko istnieje. W okresie poprzedzającym powstanie definicji, zjawisko nazywano rabdomancją, czyli czymś na wzór zgadywania lub wrózenia, jak również różdżkarstwem albo wahadlarstwem.

Praktykującym różdżkarzom brakowało jednak nadal definicji dziedziny, którą uprawiali. Taka definicja wydawała się być niezbędną, ze względu na potrzebę logicznego wytłumaczenia zjawiska i usprawiedliwienia swojego działania.

Bardzo pomocnym dla określenia natury i zdefiniowania radiestezji było odkrycie przez naukę, na przełomie XIX i XX wieku, zjawiska promieniotwórczości oraz promieniowania elektromagnetycznego, w tym jego różnych zakresów, o różnej długości i częstotliwości fali. Wspólną cechą wszystkich rodzajów promieniowania było to, że jest niewidzialne, oddziałuje na odległość oraz przynosi określone skutki swojego działania.

Te właśnie cechy odkryte przez naukę promieniowania jak najbardziej pasowały ówczesnym różdżkarzom do skojarzenia z naturą nieznanymi bodźców, powodujących ruchy różdżki i wahadła. Uznano zatem, że bodźce radiestezyjne muszą mieć na pewno naturę promieniowania. Są bowiem tak samo niewidzialne, oddziałują na odległość oraz pobudzają w nieznanym sposobie organizm człowieka. Na tym polegało dopasowanie zjawiska, którym zajmowali się różdżkarze do naukowej wiedzy na temat promieniowania. Uznano zatem,

że czynnikiem sprawczym w tej dziedzinie jest promieniowanie, które oddziałuje na organizm człowieka posługującego się różdżką lub wahadłem.

Do opracowania definicji radiestezji wykorzystano skojarzenie dwóch słów: radius – czyli promień oraz aisthesis – czyli uwrażliwienie.

Radiestezja – oznacza zdolność człowieka do odczuwania, lokalizacji, rejestracji i oceny specjalnego działania, uznanego za rodzaj promieniowania, które oddziałuje na jego organizm z otoczenia na odległość, jest niewidzialne oraz powoduje jego specyficzne pobudzenie, czego widocznym skutkiem i dowodem jest ruch różdżki i wahadła w rękach radiestety.

Ponieważ do dzisiaj nie bardzo wiemy, co to jest za rodzaj promieniowania, dla odróżnienia od innych, znanych już rodzajów promieniowania, możemy je nazwać promieniowaniem radiestezyjnym.

Od momentu sformułowania definicji, zjawisko oraz dziedzina zyskały nazwę radiestezja. Wyparła ona dotychczas stosowane nazwy. Osoba posługująca się różdżką lub wahadłem nazwana została radiesteta.

W ten sposób uznano, że radiesteta jest osobą szczególnie uwrażliwioną na odbiór wyczuwanego przez siebie promieniowania. Organizm radiestety można przyrównać do specjalnego rodzaju biologicznego urządzenia do wykrywania tego promieniowania. Oddziaływanie promieniowania na organizm ludzki powoduje jego pobudzenie, które doprowadza do powstania ruchu różdżki oraz wahadła, trzymany w rękach radiestety.

Istnienie promieniowania radiestezyjnego przyjęte zostało z początku jako hipoteza, bez żadnych dowodów naukowych. Można jednak przypuszczać, że ówczesni różdżkarze nie mieli żadnych wątpliwości, że znaleźli nareszcie logiczną

przyczynę zjawiska, podbudowaną naukową teorią oraz że szybki, dalszy rozwój nauki spowoduje wykrycie przekonującego dowodu na istnienie promieniowania radiestezyjnego.

Można z całą pewnością stwierdzić, że od początku swojego powstania radiestezja traktowała domniemane promieniowanie jako naturalny bodziec otoczenia, oddziałujący specyficznie na organizm człowieka. W ten sposób można było uważać, że radiestezja jest dziedziną, której podstawy wynikają z poznawania prawdy przyrodniczej i badania zależności między biologią ciała i organizmu człowieka, a oddziałującymi na niego specyficznymi bodźcami.

Z biegiem lat idee radiestezji uległy częściowym zmianom w zakresie metodyki pracy oraz teorii zjawiska. Zaczęto mianowicie odchodzić od badania zależności zjawisk przyrodniczych na rzecz posługiwania się modelami myślowymi, w tak zwanej radiestezji mentalnej. O tych zmianach będzie wzmianka w drugiej części książki.

Głównym celem radiestezji było uzyskiwanie praktycznych informacji na temat występowania i lokalizacji źródeł promieniowania radiestezyjnego, ich oddziaływania na człowieka oraz skutków tego oddziaływania.

Na samym początku celem radiestezji było wykrywanie tak zwanych żył wodnych oraz lokalizacja ujęć wody w terenie. W tym okresie za główną przyczynę promieniowania uznawano wodę podziemną. Uważano, że woda przesączająca się przez pokłady wodonośne wytwarza tarcie, którego skutkiem jest powstanie promieniowania radiestezyjnego. Promieniowanie to nazywano też radiacją wodną.

Z upływem czasu stwierdzono, że podobne promieniowanie, o naturze radiacji wodnej, wytwarzają również anomalie geologiczne, polegające na naruszeniu ciągłości i jednorodności

podłoża skalnego. Do tych anomalii zaliczamy między innymi uskoki oraz wszelkiego rodzaju zniekształcenia powodujące przerwanie ciągłości podłoża – takie jak różne szczeliny, pęknięcia, pustki geologiczne czy podziemne obiekty archeologiczne.

Do promieniowania radiestezyjnego przyjęto zaliczać również oddziaływania nazywane jako promieniowania sieciowe. Ten rodzaj promieniowania występuje w postaci krzyżujących się pasm, tworzących na powierzchni terenu siatki o kształcie prostokąta lub rombu. Najbardziej znanymi rodzajami promieniowania sieciowego jest siatka szwajcarska (globalna lub Hartmanna) oraz siatka Curry'ego.

Badania czołowych radiestetów, w tym między innymi Pohla oraz Hartmanna, wykazały bezpośredni związek między promieniowaniem, a powstawaniem zmian chorobowych – czasowych lub stałych, u ludzi przebywających w obszarze promieniowania radiestezyjnego. Zmiany chorobowe nie następują zazwyczaj w krótkim czasie, lecz w dłuższym okresie przebywania człowieka w strefie lokalizacji promieniowania. Uznano, że naraża to nas na możliwość wystąpienia zmian chorobowych, w tym i tych najcięższych jak choroba nowotworowa. Dlatego też przyjęto nazywać promieniowanie radiestezyjne jako promieniowanie geopatyczne.

Teren, na którym promieniowanie radiestezyjne nie występuje nazywamy obojętnym lub neutralnym, natomiast teren, na którym występuje promieniowanie, jako teren zadrażeń.

Na terenie obojętnym organizm człowieka nie jest dodatkowo podrażniany za pomocą promieniowania radiestezyjnego – nie występują tutaj ruchy różdżki i wahadła, a zatem uważa się go za zdrowy dla człowieka.

Z kolei na terenie zadrażeń występuje promieniowanie, które dodatkowo i niepotrzebnie pobudza nasz organizm, co

pokazują ruchy różdżki i wahadła, i z tego powodu uważa się go za niekorzystny dla naszego zdrowia.

Praktyczne zastosowanie i podział radiestezji

Poszukiwanie promieniowania radiestezyjnego doprowadziło do podziału radiestezji na kilka różnych działów tematycznych, mających swoje praktyczne zastosowanie.

Możemy wyróżnić następujące podstawowe działy radiestezji:

- **Geotronika** – dział zajmujący się promieniowaniem pochodzenia ziemskiego. Do zakresu tego działu należy poszukiwanie żył wodnych, w celu określenia miejsca poboru wody oraz lokalizacji szkodliwego dla zdrowia promieniowania; poszukiwanie minerałów, bogactw naturalnych; określanie stref zadrażeń, miejsc szkodliwych lub korzystnych dla przebywania ludzi; przeprowadzanie ekspertyz radiestezyjnych mieszkań czy dobór działek do zabudowy. W zakres tego działu wchodzi też zabezpieczanie przed szkodliwym promieniowaniem przy pomocy odpromienników lub ekranów radiestezyjnych – naturalnych i sztucznych.
- **Fitotronika** – dział zajmujący się badaniem zależności przyrodniczych w zakresie wzajemnego oddziaływania roślin, zwierząt i ludzi oraz promieniowania radiestezyjnego. Praktyczne wyniki wykorzystuje się do pracy przy hodowli roślin na działce, w ogródku, w rolnictwie i uprawach biodynamicznych.
- **Biotronika** – zajmuje się badaniem wszelkich zjawisk biologicznych związanych z organizmem ludzkim. Bada się

wpływ różnych czynników środowiskowych, pożywienia, lekarstw, odzieży, materiałów budowlanych na organizm człowieka. Do biotroniki można zaliczyć też diagnostykę zdrowia, radiestezję terapeutyczną czy planowanie przestrzeni architektonicznej.

- **Teleradiestezja** – zajmuje się poszukiwaniami różnych obiektów na odległość, w różnej przestrzeni i czasie. Uważa się ją za dział najbardziej kontrowersyjny. W poszukiwaniach stosuje się mapy, szkice, zdjęcia, często z zastosowaniem tak zwanego świadka radiestezyjnego. Świadek radiestezyjny zastępuje badaną osobę za pomocą różnych materiałów lub substancji, z którymi zetknęła się ta osoba. Może to być na przykład zdjęcie, kosmyk włosów, próbka pisma odręcznego bądź części garderoby.

Z wymienionych wyżej działów radiestezji za podstawowy oraz najbardziej rozpowszechniony można uznać geotro-
nikę. Stanowiła ona na pewno początek dziedziny radiestezji. Z tego powodu w obecnej książce będę zajmować się głównie opisem tego działu, jako podstawy do wytłumaczenia zjawiska radiestezji.

Dwie różne metody w radiestezji

Podstawą wszelkich decyzji podejmowanych w radiestezji jest obserwacja, rejestracja oraz interpretacja ruchu różdżki i wahałka.

Twierdzenie to, choć wygląda dość jednoznacznie, jest tak naprawdę uzależnione od stosowanej metody pracy, to znaczy od metody fizycznej lub mentalnej.

Chodzi tu o pojęcie odruchu różdżkarskiego i wahadlar-
skiego, niezależnego od naszych myśli. Rocard uznawał, że
ruchy przyrządów są wynikiem naturalnego odruchu, typow-
ego dla każdego człowieka. Wydaje się, że takie stanowisko
jest jak najbardziej zgodne z pojęciem naturalnych zdolności
radiestezyjnych.

Z tego powodu metodę fizyczną można i trzeba tłumaczyć
jako naturalną zdolność posługiwania się różdżką i wahadłem
w celach wyszukiwania zadrażeń geopatycznych. Podstawy
nauki posługiwania się wahadłem i różdżką na zasadzie meto-
dy fizycznej podałem w książce pt. *Kurs radiestezji praktycznej*.

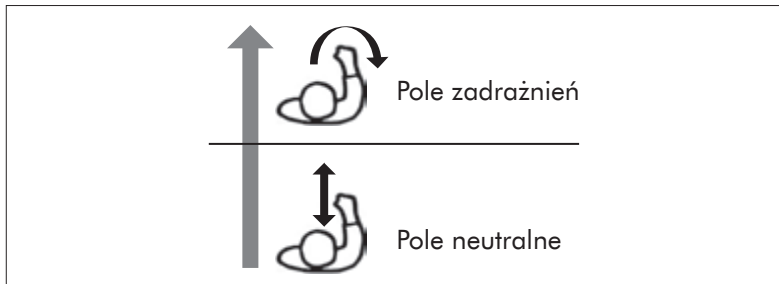
**Możemy zatem uważać, że oddziaływania radiestezyj-
ne powodują podrażnienie tkanek pobudliwych naszego
organizmu, które w efekcie prowadzi do powstania natural-
nych ruchów wahadła trzymanego w rękach radiestety. Takie
stanowisko możemy uznać za definicję metody fizycznej
w radiestezji.**

Poniżej, na podstawie mojej praktyki, podam przykłady po-
sługiwania się wahadłem przy stosowaniu metody fizycznej, to
znaczy, bez używania jakichkolwiek umów oraz pytań men-
talnych. Uzyskane ruchy wahadła wynikają wyłącznie z od-
działywania zewnętrznych bodźców otoczenia na organizm
radiestety.

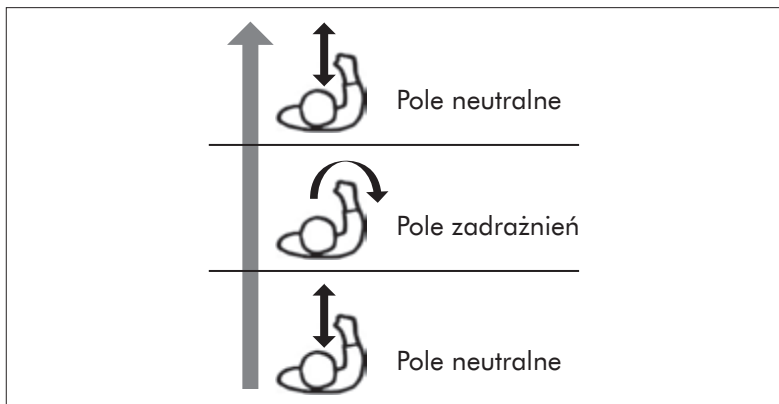
1. Na terenie neutralnym, to znaczy, bez oddziaływania za-
drażeń radiestezyjnych, ruchy wahadła nie powstają.
Możemy jedynie sami spowodować oscylacyjny ruch wa-
hadła, w celu przewyciężenia siły bezwładności w meto-
dzie pracy z wyrzutem wahadła.
2. Naturalny ruch wahadła powstaje w wypadku obecności ra-
diestety na terenie zadrażeń oraz przy przejściu radiestety
ze strefy neutralnej do strefy zadrażeń. W tym wypadku

dochodzi do zmiany ruchu oscylacyjnego na obrotowy. Ruch obrotowy utrzymuje się w całej strefie zadrażnień.

- Po wyjściu ze strefy zadrażnień do strefy neutralnej, ruch obrotowy zmienia się z powrotem na ruch oscylacyjny.

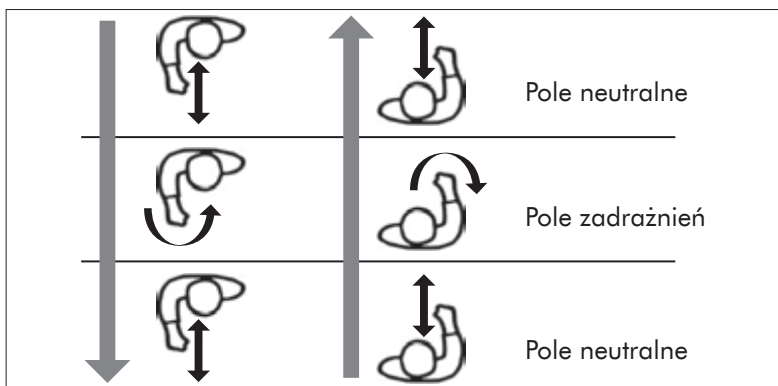
Rys. 39. Ruchy wahadła w różnych strefach terenu

Rys. 40. Zmiany ruchów wahadła podczas przejścia radiestety przez różne strefy terenu

- Kierunek obrotów wahadła w strefie zadrażnień, w lewo lub w prawo, zależy od kierunku, z którego radiesteta wchodzi na pasmo zadrażnień. Tak więc na pasmie zadrażnień nie

uzyskujemy wyłącznie jednego kierunku obrotów wahadła. W zależności od ustawienia radiestety na pasmie zadrażeń, otrzymujemy zarówno ruchy obrotowe w lewo, jak i w prawo.

Rys. 41. Różny kierunek obrotów wahadła, w prawo lub w lewo, zależy od kierunku, z którego radiesteta wchodzi na pasmo zadrażeń

5. Na pasmie zadrażeń typowym ruchem jest ruch obrotowy, niezależnie od kierunku obrotów. Istnieje jednak specjalne ustawienie radiestety, zgodnie z kierunkiem przebiegu pasma, w którym ruch obrotowy zmienia się na oscylacyjny. Ruch oscylacyjny na pasmie zadrażeń występuje w przypadku, kiedy radiesteta skierowany jest twarzą w kierunku zwrotu pasma. Ruch ten jest zawsze zgodny z kierunkiem przebiegu pasma i może służyć do jego wyznaczenia.
6. Nad każdym skrzyżowaniem podziemnych cieków wodnych mamy do czynienia z ruchem obrotowym wahadła. Przy okręcaniu się radiestety na skrzyżowaniu ruchy obrotowe zmieniają swój kierunek, raz w prawo raz w lewo, zależnie od zbliżania się do jednej z żył wodnych.

STUDIO
ASTROPSYCHOLOGII
www.studioastro.pl

Polecamy:

Tomasz Sitkowski – urodził się w 1950 roku. Do momentu przejścia na emeryturę pracował zawodowo w przemyśle młynarskim. Radiestezją zajmuje się od ponad 30 lat. Ukończył kursy radiestezji dla początkujących oraz dla zaawansowanych w Polskim Towarzystwie Psychotronicznym w Warszawie, którego był członkiem. Od 2015 roku należy do Stowarzyszenia Rzeczoznawców Radiestezji w Warszawie. Jest autorem bestsellera *Wahadłko a radiestezja – nowe spojrzenie*.

Radiestezja rozwija się, ewoluuje i podlega ciągłej interpretacji. W tej książce znany radiesteta przedstawia nowatorskie podejście do, zdawałoby się, usystematyzowanych zasad radiestezji i wahadlarstwa. Autor zachęci cię do krytycznego spojrzenia na dogmaty radiestezji, kwestionowania i odkrywania własnego sposobu pracy z wahadłem. Jednocześnie zyskasz narzędzia, które umożliwią ci fascynującą podróż w świat radiestezji, promieniowania, pomiarów i odczytów.

W książce znajdziesz:

- tradycyjne i nowatorskie wyjaśnienie tego, czym jest radiestezja i skąd się wywodzi,
- wskazówki, jak wybrać wahadłko i różdżkę radiestezyjną,
- instrukcje, ilustracje i ryciny, które pomogą ci rozpocząć i praktykować pracę z wahadłem,
- informacje o rodzajach promieniowania i różnych dziedzinach radiestezji,
- techniki odruchu wahadlarskiego i odpowiedź na pytanie, czy można go wyćwiczyć,
- szczegółowe porównanie radiestezji mentalnej z fizyczną,
- potwierdzenie, dlaczego warto zgłębiać odmienne teorie dotyczące radiestezji,
- najnowsze tezy i praktyczne sposoby pracy z wahadłem.

Wykorzystaj radiestezję i pracę z wahadłem w praktyce!

Patroni:

Cena: 39,30 zł

ISBN: 978-83-8171-619-2

9 788381 171619 2